

Ob življenjskem jubileju prof. Slave Rakovčeve

Ce smo se zadnji čas začeli v »Geografskem vestniku« spominjati življenjskih jubilejev tudi tistih naših geografov, ki se niso utegnili uvrstiti med »vrhunske«, pač pa so na srednji šoli in to navadno na podeželju s svojo nadpoprečno dejavnostjo prispevali manj vidne, a dragocene kamne v zgradbo naše geografije, ne smemo prezreti šestdesetletnice prof. Slave Rakovec, čeprav je jubilanтка izrazila željo, da bi šli mimo nje. Rojena v Gorici leta 1912, se je kot članica begunske družine izobraževala na Vrhniki in v Ljubljani, kjer je leta 1936 diplomirala iz študijske skupine geografija — geologija s petrografijo — fizika in meteorologija. Nekaj let je službovala na srednješolskih zavodih v Ljubljani, od leta 1945 pa stalno v Trzinu. Dovolj jo vsi poznamo po prizadevni pedagoški in organizacijski dejavnosti (dolgo je vodila kranjsko podružnico Geografskega društva Slovenije), poznamo jo kot organizatorko ekskurzij in potovanj, toda spomniti se velja predvsem, da smo jo stalno srečavali na vseh slovenskih in jugoslovanskih geografskih zborovanjih in da se je izkazala tudi z nekaj solidnimi samostojnimi razpravami. Med njimi še vedno dobro služi študija o »Slovenskih izseljencih«, objavljena v »Geografskem vestniku« 1950, solidni pa sta tudi razpravi o geomorfološkem razvoju Krške kotline (Geografski vestnik 1951) in geografska monografija mesta Trzin (Geografski zbornik SAZU II, 1954). Jubilančki želimo še mnogo let trdnega zdravja in še nadaljnega uspešnega spoznavanja domovine in sveta.

Svetozar Ilešič

Vilku Finžgarju v slovo

Komaj dobri dve leti je minilo, ko smo se v »Geografskem obzorniku« (XVII/1970, št. 3—4) spomnili Finžgarjeve šestdesetletnice, in že mu pišemo nekrolog. Od rojstva zaznamovano srce mu je omagalo 11. avgusta 1972. Ko smo jubilanču ob šestdesetletnici iz srca čestitali in mu zaželeli še vrsto zadovoljnih in predvsem z delom izpolnjenih let, ki si jih je tudi sam najbolj želel, si nismo mislili, da nas bo tako kmalu zapustil, čeprav smo vedeli, da ga muči bolezen; ta ga je tudi prisilila, da je po 40 letih službe konec leta 1970 stopil v zaslužni pokoj. Tudi ko je letos junija že močno utrujen doma prevzemal visoko odlikovanje, red dela z zlatim vencem, nismo pričakovali, da ga bomo že čez dva meseca spremljali na zadnji poti.

Rodil se je v Bjelovaru 27. II. 1910. leta, kjer je živel devet let, vse nadaljnje življenje pa mu je potekalo v Ljubljani. Odločil se je za tehniški